ECLI:LV:AT:2018:1220.A420264414.2.S
Lieta Nr. A420264414, SKA-85/2018
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
SPRIEDUMS
Rīgā 2018.gada 20.decembrī

Tiesa šādā sastāvā: senatores Dzintra Amerika, Vēsma Kakste, Veronika Krūmiņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Lafivents" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2014.gada 11.marta lēmuma Nr. 22.9/L-7475 atcelšanu, sakarā ar SIA „Lafivents" kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 24.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) 2014.gada 11.marta lēmumu Nr. 22.9/L-7475 atstāts negrozīts zemākas iestādes lēmums, ar kuru pieteicējai SIA „Lafivents" papildus nomaksai valsts budžetā aprēķināts pievienotās vērtības nodoklis un uzņēmumu ienākuma nodoklis, kā arī ar šiem nodokļiem saistītā soda nauda un nokavējuma nauda. Par dienesta lēmumu pieteicēja iesniedza pieteikumu.

[2] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 25.novembra spriedumu pieteikums apmierināts. Izskatot lietu apelācijas kārtībā, Administratīvā apgabaltiesa ar 2016.gada 24.marta spriedumu pieteikumu noraidīja. Apgabaltiesas spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Lietā ir strīds par to, vai dienests pamatoti ierobežojis pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA „Santremo", kā arī par to, vai strīdus darījumu vērtība būtu iekļaujama pieteicējas saimnieciskās darbības izmaksās.

[2.2] Pieteicēja 2011.gada 1.augustā noslēgusi uzņēmuma līgumu ar SIA „Optron" (turpmāk – uzņēmuma līgums) par ventilācijas un kondicionēšanas sistēmas izbūves darbu veikšanu strīdus objektā „Noliktavas telpu rekonstrukcija-datacentrs" A. Deglava ielā 73, Rīgā. No pieteicējas pārstāvju sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka darbu veikšanai strīdus objektā pēc pieteicējas meitas uzņēmuma SIA „Ventmontāža" bijušā darbu vadītāja /pers. A/ ieteikumiem pieteicēja piesaistījusi apakšuzņēmēju SIA „Santremo", pieteicējas darbinieks /pers. E/ personīgi ticies ar apakšuzņēmēja pārstāvjiem /pers. B/ un /pers. C/. 2011.gada 12.oktobrī pieteicējas pārstāvis /pers. D/ parakstījis 2011.gada 11.oktobrī noformēto darbuzņēmēja līgumu ar SIA „Santremo" (turpmāk – darbuzņēmēja līgums), bet SIA „Santremo" pārstāvis /pers. B/ līgumu parakstījis 2011.gada 13.oktobrī. Faktūrrēķins (avansa maksājums par piegādātajiem materiāliem) izrakstīts 2011.gada 11.oktobrī. Par nepieciešamo materiālu iegādi un darbaspēka organizēšanu bijusi atbildīga SIA „Santremo". Darbu izpildes laikā strīdus objektā pieteicējas darbinieks /pers. E/ kontaktējies ar SIA „Santremo" pārstāvjiem (atbildīgajām personām) /pers. F/, /pers. G/, /pers. C/ un /pers. B/. Darba apjomi strīdus objektā saskaņoti jau iepriekš elektroniski ar /pers. C/.

[2.3] Darbuzņēmēja līgums ir stājies spēkā 2011.gada 13.oktobrī, taču faktūrrēķins izrakstīts divas dienas pirms tam. Šī nav vienīgā nesakritība pieteicējas iesniegtajos dokumentos, kā arī pieteicējas pārstāvja sniegtajos paskaidrojumos par strīdus darījumu.

Būvdarbu kalendārajā grafikā, kas ir darbuzņēmēja līguma pielikums Nr. 1, ir ietverti gan veicamie darbi, gan arī materiālu piegāde, kas SIA „Santremo" būtu bijis jāveic vēl pirms līguma noslēgšanas, proti, laika periodā no 2011.gada 3. līdz 13.oktobrim (piemēram, cauruļvadu un sūkņu piegāde, cauruļu montāža pagrabstāvā, kā arī gaisa vadu pasūtīšana un piegāde).

Izvērtējot pieteicējas iesniegtos darbu pieņemšanas un nodošanas aktus, secināms, ka SIA „Santremo" veikto darbu pieņemšana notikusi vairākus mēnešu pēc pēdējā SIA „Santremo" vārdā izrakstītā rēķina noformēšanas.

[2.4] Pieteicējas pārstāvis /pers. D/ dienestam sākotnēji paskaidrojis, ka pieteicēja ar savu darbaspēku arī ir veikusi darbus strīdus objektā, proti, esot veikta ventilācijas un gaisa kondicionēšanas sistēmas izbūves projekta vadība, sistēmu automatizācija, sistēmu ieregulēšana un ekspluatācija. Savukārt no SIA „Santremo" puses esot veikti tikai sistēmas montāžas darbi un piesaistīti sistēmu montētāji. Strīdus objektā esot strādājuši pāris darbinieki, kuru uzvārdus /pers. D/ nezināja. Ar SIA „Santremo" pārstāvi /pers. B/ esot kontaktējies pieteicējas valdes loceklis /pers. E/.

Vēlāk (pēc iepazīšanās ar dienesta veiktās pārbaudes rezultātiem) pieteicējas pārstāvis /pers. D/ jau ir izmainījis savus iepriekš sniegtos paskaidrojumus, norādot, ka pieteicējas valdes loceklis /pers. E/ esot kontaktējies nevis ar /pers. B/, bet gan ar /pers. C/.

/pers. C/ savukārt nav konstatējama nekāda saistība ar SIA „Santremo", jo līguma noslēgšanas laikā un darbu veikšanas laikā strīdus objektā /pers. C/ nav bijis ne SIA „Santremo" amatpersona, ne darbinieks, ne pilnvarotā persona. Dienestam pārbaudes veikšanas laikā šādi pierādījumi netika iesniegti.

SIA „Santremo" pārstāvis /pers. B/, sākotnēji sniedzot paskaidrojumus dienestam, apgalvoja, ka nepazīst pieteicējas pārstāvjus /pers. D/ un /pers. E/, kā arī nekad neesot ticies ar minētajām personām. /pers. B/ paskaidroja, ka strīdus objektā nekādi citi darbinieki no SIA „Santremo" puses nav tikuši nodarbināti.

Darbu pasūtītājas SIA „Optron" pārstāvis /pers. F/ dienestam paskaidroja, ka strīdus objektā neesot ticies ar SIA „Santremo" amatpersonu /pers. B/. Vienlaikus /pers. F/ apgalvoja, ka pieteicējai bijis pienākums rakstveidā paziņot SIA „Optron" par citu personu (apakšuzņēmēju) piesaistīšanu strīdus objektā, taču tāda informācija no pieteicējas neesot saņemta.

Minētie personu sākotnēji sniegtie paskaidrojumi nonāk būtiskās pretrunās ar vēlāk sniegtajām liecinieku liecībām. Tādējādi apelācijas sūdzībā pamatoti norādīts, ka liecinieku sniegtās liecības ir izteikti pretrunīgas, kā arī tās nonāk pretrunā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem un personu sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem.

Gadījumā, ja strīdus darījums faktiski būtu noticis, darījumā iesaistītās personas spētu sniegt konkrētus un konsekventus paskaidrojumus par darījumu norisi un apstākļiem. Šajā gadījumā ir konstatējamas būtiskas pretrunas gan par to, kuras personas ir pārstāvējušas SIA „Santremo" un uz kādu dokumentu pamata, kā arī par to, konkrēti kuras personas ir bijušas nodarbinātas strīdus objektā. Jāņem vērā, ka darījumos iesaistītās personas varētu

neatcerēties kādas nenozīmīgas darījuma detaļas, taču par darījuma būtiskiem apstākļiem tomēr būtu jāspēj sniegt konkrētus paskaidrojumus. Šajā gadījumā no liecinieku sniegtajām liecībām nav izsecināms pat strīdus objektā strādājušo personu skaits.

Lielāku ticamību ir pamats piešķirt personu sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem, ņemot vērā to, ka kopš notikuma, par kuru jāsniedz paskaidrojums, pagājis īsāks laika periods, un līdz ar to persona šos notikumus var labāk atcerēties.

No lietā esošajiem pierādījumiem nav konstatējams objektīvs pamatojums, kādēļ sākotnēji sniegtie paskaidrojumi (tostarp /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ dienestam sniegtie paskaidrojumi) vēlāk tikuši mainīti.

[2.5] Dienests ir konstatējis, ka SIA „Santremo" īpašumā vai valdījumā nebija ne materiāli tehnisko resursu, ne arī darbaspēka resursu, lai veiktu faktūrrēķinos norādītos darbus strīdus objektā. Tādējādi ir konstatējama pretruna ar pieteicējas pārstāvja paskaidroto, ka par nepieciešamo materiālu iegādi un darbaspēka organizēšanu bijusi atbildīga SIA „Santremo".

2011.gada oktobrī SIA „Santremo" ir bijis deklarēts tikai viens darba ņēmējs, proti, uzņēmuma amatpersona /pers. B/, bet 2011.gada novembrī un decembrī – /pers. B/, /pers. H/ un /pers. I/. Turklāt par minēto periodu /pers. B/ nav bijusi aprēķināta darba alga SIA „Santremo", kas faktiski norāda uz to, ka /pers. B/ nav veicis nekādus darbus SIA „Santremo" minētajā laika periodā.

/pers. H/, sniedzot paskaidrojumu dienestam, ir pilnībā noliedzis savu saistību ar strīdus objektu, apgalvojot, ka nekādus darbus strīdus objektā nav veicis.

Papildus minētajam konstatējams, ka SIA „Santremo" 2010.gada 15.februārī ir tikusi izslēgta no Būvkomersantu reģistra, kā arī darbu veikšanas laikā strīdus objektā SIA „Santremo" nav bijusi reģistrēta Būvkomersantu reģistrā.

Ir pamatota pirmās instances tiesas norāde uz to, ka nodokļu maksātājam nav jāveic pārbaude, lai noskaidrotu, vai cita nodokļu maksātāja rīcībā ir visi nepieciešamie resursi iecerētā darījuma veikšanai. Vienlaikus apstāklis, ka SIA „Santremo" īpašumā vai valdījumā nebija ne materiāli tehnisko resursu, ne arī darbaspēka resursu, lai veiktu faktūrrēķinos norādītos darbus strīdus objektā, tikai pastiprina šaubas par strīdus darījuma esību, jo lietā atrodas virkne citu pierādījumu, kas rada pamatotas šaubas par pieteicējas darījumu ar SIA „Santremo". Līdz ar to visi lietā konstatētie apstākļi un pierādījumi ir izvērtējami savstarpējā kopsakarībā, nevis atrauti viens no otra.

Tādējādi apstāklim, ka SIA „Santremo" īpašumā vai valdījumā nebija ne materiāli tehnisko resursu, ne arī darbaspēka resursu, lai veiktu pieteicējas norādītos darbus strīdus objektā, ir būtiska nozīme, jo šis nav vienīgais apstāklis, kas rada dibinātas šaubas par strīdus darījuma norisi. Tieši pretēji – no lietas materiāliem ir konstatējama virkne nesakritību un pretrunu, kuras ar lietā esošajiem pierādījumiem nav iespējams novērst.

Pieteicējas pārstāvis paskaidrojis, ka SIA „Santremo" faktiski vēl pirms darījuma noslēgšanas tika uzticēts pienākums gādāt gan par nepieciešamo materiālu iegādi, gan arī organizēt nepieciešamo darbaspēku darbu veikšanai strīdus objektā. Ņemot vērā minēto, būtu pamatoti sagaidīt, ka pieteicēja guva pārliecību par to, ka SIA „Santremo" ir uzticama darījumu partnere, kas spēs veikt šādus pienākumus.

Tomēr šajā gadījumā pieteicēja nav pievērsusi uzmanību pat tik nozīmīgam apstāklim, ka līguma slēgšanas laikā un darbu veikšanas laikā strīdus objektā SIA „Santremo" nebija reģistrēta Būvkomersantu reģistrā. Turklāt, kā jau iepriekš tika norādīts, no dokumentiem izriet, ka pieteicēja veikusi avansa maksājumu par piegādātajiem materiāliem vēl pirms līguma noslēgšanas, kā arī virkne darbu SIA „Santremo" bija jāveic vēl pirms līguma noslēgšanas, t.i., no 2011.gada 3. līdz 13.oktobrim, tātad periodā, kad SIA „Santremo" nebija reģistrēta Būvkomersantu reģistrā.

[2.6] Starp pieteicēju un SIA „Optron" sastādītajā būvdarbu kalendārajā grafikā norādītais darbu veikšanas laiks strīdus objektā faktiski sakrīt ar starp pieteicēju un SIA „Santremo" noslēgtā darbuzņēmēja līguma pielikumā Nr. 1 esošo būvdarbu kalendārajā grafikā norādīto darbu veikšanas laiku strīdus objektā.

No lietā esošajiem dokumentiem izriet, ka pieteicēja par visiem veicamajiem darbiem un materiāliem bija vienojusies ar apakšuzņēmēju SIA „Santremo" jau 2011.gada 11.oktobrī (vai pat vēl pirms tam), tātad vēl pirms grozījumu izdarīšanas pie 2011.gada 1.augusta vienošanās ar darbu pasūtītāju SIA „Optron", jo grozījumi ir veikti tikai 2011.gada 25.oktobrī.

Minētie apstākļi rada pamatotas šaubas par strīdus darījumu, kā arī nenorāda uz ierastu komercpraksi.

[2.7] Pieteicējas un tās meitas uzņēmumam SIA „Ventmontāža" bija attiecīgi 21 un 58 darba ņēmēji. Kā arī no pieteicējas pārstāvja /pers. D/ dienestam sākotnēji sniegtā paskaidrojuma izriet, ka pieteicēja ar savu darbaspēku ir veikusi darbus strīdus objektā, proti, esot veikta ventilācijas un gaisa kondicionēšanas sistēmas izbūves projekta vadība, sistēmu automatizācija, sistēmu ieregulēšana un ekspluatācija.

Minētie apstākļi norāda, ka tieši pieteicēja spēja veikt darbus strīdus objektā, līdz ar to ir saskatāmas pazīmes, ka pieteicējas uzrādītais darījums ar SIA „Santremo" faktiski nav noticis, bet ir noformēti tikai darījuma dokumenti.

[2.8] Pieteicēja nevarēja nezināt, ka par darījumu ar SIA „Santremo" faktiski tiek noformēti tikai dokumenti, bet reāli šāds darījums netiek veikts.

No pieteicējas un SIA „Santremo" darbuzņēmēja līguma izriet, ka tas noslēgts par ventilācijas sistēmas izbūvi, aukstuma, siltuma, ūdens un kondensāta pieslēgšanu, kā arī kondicionētāju uzstādīšanu par Ls 22 453,11 ieskaitot pievienotās vērtības nodokli Ls 4048,92.

Savukārt pieteicēja ar SIA „Optron" 2011.gada 1.augustā noslēgusi uzņēmuma līgumu par ventilācijas un kondicionēšanas sistēmu izbūves darbu veikšanu par Ls 70 271,90, pieskaitot pievienotās vērtības nodokli Ls 15 459,82, kopā Ls 85 731,72.

Izvērtējot pieteicējas amatpersonas /pers. D/ paskaidroto, /pers. E/ liecināto, pieteicējas elektriķu /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ liecināto, kā arī /pers. C/ liecināto kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, secināms, ka pieteicēja bija apņēmusies veikt darbus strīdus objektā par Ls 70 000 (bez pievienotās vērtības nodokļa), kurus tālāk nodeva veikt SIA „Santremo" par Ls 22 000 (ieskaitot pievienotās vērtības nodokli). No liecinieku sniegtajām liecībām izriet, ka lielāko daļu darba paveikuši SIA „Santremo" darbinieki, ieskaitot pat tehniskā projekta pārstrādāšanu, lai gan līgumā šāds SIA „Santremo" pienākums nav atrunāts. Tādējādi būtu jāsecina, ka pieteicēja SIA „Santremo" faktiski nodeva izpildei tieši tos pašus darbus, kurus pati bija apņēmusies veikt, bet lielāko daļu darbu saskaņā ar noformētajiem dokumentiem veikusi SIA „Santremo".

Liecinieks /pers. E/ liecināja, ka pieredze šādos darbos ir liela, var novērtēt vienības cenas gan materiāliem, gan darbiem, cenu līmenis ir zināms. Pieteicēja, ņemot vērā zināšanas un pieredzi, savu darbu objektā ir novērtējusi par Ls 70 000 (bez pievienotās vērtības nodokļa), kas būtu jāuzskata par atbilstošu summu, par kuru attiecīgie darbi veicami. Ja SIA „Santremo" tos pašus darbus it kā apņēmās veikt par vairāk nekā trīs reizes zemāku cenu (Ls 22 000, turklāt ieskaitot pievienotās vērtības nodokli), tad pieteicējai bija jāapzinās tas, ka vairāk nekā trīs reizes mazāka summa nevarētu būt ekonomiski pamatota.

No liecinieku /pers. E/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. G/ sniegtajām liecībām nav izdarāms secinājums, ka SIA „Santremo" saimniecisko darbību būtu organizējis /pers. C/. Turklāt minētajai personai šādu tiesību nebija. /pers. C/ saistība ar SIA „Santremo" nav konstatējama. Liecinieki nav spējuši sniegt konkrētas un konsekventas liecības pat par strīdus objektā nodarbinātajām personām. Liecības ir savstarpēji pretrunīgas, tās nesakrīt ar dienestam sniegtajiem paskaidrojumiem par darbu veikšanu strīdus objektā, kā arī liecinieku sniegtās liecības neapstiprinās ar citiem lietas materiāliem.

No liecinieka /pers. G/ sniegtajām liecībām izriet, ka viņš esot uzraudzījis darbu kvalitāti un to izpildi, kā arī esot parakstījis darbu pārbaudes aktus. Vienlaikus /pers. G/ arī liecināja, ka nepazīst SIA „Santremo" pārstāvi /pers. B/, kas nav loģiski izskaidrojams, ja darbus strīdus objektā patiešām būtu veikusi SIA „Santremo". Turklāt no /pers. B/ sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka darbus strīdus objektā esot veicis viņš viens pats.

Savukārt par darba drošības un aizsardzības jautājumiem norīkotā atbildīgā persona /pers. M/ liecināja, ka SIA „Santremo" neveica nekādas darba drošības un aizsardzības instruktāžas. Tāpat arī pārējie liecinieki apliecināja, ka netika informēti par darba aizsardzības prasībām objektā, kas

nonāk pretrunā ar /pers. E/ sniegtajiem paskaidrojumiem un liecību pirmās instances tiesas sēdē.

Lietā neatrodas pierādījumi tam, ka pieteicēja būtu pārliecinājusies par /pers. C/ tiesībām (pilnvarojumu) rīkoties SIA „Santremo" vārdā. Arī pieteicējas pārstāvja sākotnēji sniegtajos paskaidrojumos dienestam /pers. C/ nav minēts kā SIA „Santremo" pārstāvis, kā arī nav norādīts, ka /pers. C/ būtu organizējis uzņēmuma saimniecisko darbību un rīkojies SIA „Santremo" vārdā. Tieši pretēji – no lietas materiāliem nav konstatējama /pers. C/ saistība ar SIA „Santremo". Savukārt darījuma dokumentus ir parakstījis /pers. B/, kurš nespēj sniegt konkrētus un konsekventus paskaidrojumus par darījuma apstākļiem un norisi.

[2.9] No pieteicējas apstrīdēšanas iesnieguma citastarp izriet, ka par SIA „Santremo" pieteicēja ir uzzinājusi no meitas uzņēmuma SIA „Ventmontāža" bijušā darbu vadītāja /pers. A/, kurš esot personīgi pazinis /pers. C/. Arī pirmās instances tiesas sēdē liecinieks /pers. E/ liecināja, ka /pers. C/ un /pers. B/ esot sameklējis caur pazīstamu personu, kura strādājusi pieteicējas meitas uzņēmumā un kura pazinusi /pers. C/.

No lietas materiāliem konstatējams, ka /pers. A/ ir pārstāvējis SIA „Santremo" 2011.gada 24.martā. SIA „Santremo" amatpersona pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ bijis reģistrēts kā SIA „Santremo" darbinieks.

No Iedzīvotāju reģistra Personas datu pārlūka konstatējams, ka Latvijā ir reģistrēta tikai viena persona – /pers. A/, kuras personas dati sakrīt ar lietas materiālos norādītajiem. Tādējādi pieteicējas minētais /pers. A/ ir tā pati persona, kura ir bijusi reģistrēta kā SIA „Santremo" darbinieks. No minētā secināms, ka pieteicējas meitas uzņēmuma SIA „Ventmontāža" bijušais darbinieks bija arī SIA „Santremo" darbinieks, kurš it kā esot ieteicis pieteicējai sadarboties ar SIA „Santremo".

Visi šajā lietā konstatētie apstākļi to savstarpējā kopsakarībā nenorāda uz to, ka pieteicēja un SIA „Santremo" būtu bijuši nejauši darījuma partneri vai ka pieteicēja nebūtu bijusi informēta par to, kādos darījumos tā iesaistās. Turklāt, kā jau iepriekš tika norādīts, pieteicēja nav loģiski pamatojusi, kādēļ, ievērojot pieteicējas zināšanas un pieredzi konkrētajā darbības jomā, tai neradās šaubas par cenu, par kādu SIA „Santremo" apņēmās veikt faktiski tos pašus darbus, kurus pieteicēja bija apņēmusies veikt par augstāku cenu.

Līdz ar to nav šaubu, ka darbus strīdus objektā neveica rēķinā norādītā persona SIA „Santremo", kā arī par to, ka pieteicējai par šādiem apstākļiem bija zināms. Līdz ar to dienests pamatoti liedzis pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par strīdus darījumu.

[2.10] Ņemot vērā likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta, Gada pārskatu likuma 4.panta trešās daļas un 22.panta pirmās daļas prasības, kā arī tiesu praksē nostiprinātās atziņas, tāpat arī lietā konstatēto, ka SIA „Santremo" vārdā noformētie faktūrrēķini satur nepatiesu informāciju, jo darbus strīdus objektā neveica rēķinos norādītā persona – SIA „Santremo", un pieteicējai par šādiem apstākļiem bija zināms, atzīstams, ka pieteicēja ir nepamatoti iekļāvusi 2011.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītajās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksās SIA „Santremo" vārdā noformētajos faktūrrēķinos norādīto pakalpojumu vērtību.

[3] Par apgabaltiesas spriedumu pieteicēja iesniedza kasācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Tiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 103.panta otro daļu, 154.pantu un 251.panta piektās daļas 1.punktu, jo no sprieduma neizriet, ka tiesa būtu ievērojusi likuma prasības par pierādījumu novērtēšanu un sprieduma pamatošanu ar konkrētiem pierādījumiem.

[3.2] Tiesa spriedumā atzinusi, ka /pers. C/ nav saistīts ar SIA „Santremo" un lietā nav neviena pierādījuma tam. Tajā pašā laikā tiesa nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus par /pers. C/ saistību ar SIA „Santremo": e-pasta saraksti, kurā /pers. C/ uzstājas kā SIA „Santremo" pārstāvis; vairāku uzņēmumu pavadzīmes, kuras SIA „Santremo" vārdā parakstījis /pers. C/; divu uzņēmumu apliecinājumus par to, kas ir parakstījis pavadzīmes un ar kādām personām viņi kontaktējušies darījumu laikā; uz izpilddokumentācijas redzamo, ka to ir pārbaudījis un izpildījis /pers. C/ u.c.

Savukārt faktu, ka /pers. C/ darbojās strīdus objektā, nodrošinot darbuzņēmēja līgumā paredzēto darbu veikšanu, liecībās apstiprināja /pers. G/, /pers. F/, /pers. E/ un /pers. C/. Lai arī /pers. B/ sākotnēji liecībā norādīja, ka darbus strīdus objektā veicis viens pats, savā turpmākajā liecībā viņš apstiprināja citu liecinieku liecināto. Tiesa nav vērtējusi iespējamās pretrunas /pers. B/ liecībā.

Turklāt pieteicējas pārstāvis lietas gaitā vairākkārtīgi ir norādījis uz to, ka apšauba /pers. B/ liecības patiesumu daļā par to, ka darbus objektā viņš veicis viens, kā arī norādījis uz /pers. B/ ieinteresētību neatzīties faktā, ka SIA „Santremo" ir nodarbinājusi darbiniekus bez darba līguma. Spriedumā tam nav vērtējuma.

[3.3] Tiesa nav vērtējusi pierādījumus par to, ka pieteicēja ir vērtējusi SIA „Santremo" spēju pildīt darbuzņēmēja līgumu. Proti, no /pers. G/, /pers. E/, /pers. C/ un /pers. B/ liecībām izriet, ka pieteicēja pirms darbuzņēmēja līguma slēgšanas iepazinās ar citiem SIA „Santremo" paveiktajiem darbiem. Tāpat pieteicējai tika iesniegts SIA „Santremo" valdes locekļa /pers. B/ derīgs būvprakses sertifikāts. Turklāt pieteicējas pārstāvis sniedza paskaidrojumus, ka pirms līguma noslēgšanas pieteicēja pārbaudīja SIA „Santremo" tehnisko spēju uzbūvēt strīdus objektu, apbraukājot divus citus SIA „Santremo" uzbūvētus objektus, tāpat pieteicēja pārliecinājās, vai SIA „Santremo" ir nepieciešamie metināmie un metālgriežamie instrumenti.

[3.4] Tiesa nav vērtējusi pierādījumus par SIA „Santremo" resursiem darbu veikšanai, proti, par /pers. C/ darbību SIA „Santremo" vārdā, kas liecina par to, ka SIA „Santremo" vārdā darbojās personas, kuras nav bijušas noformētas kā SIA „Santremo" darbinieki, turklāt izmantojušas SIA „Santremo" nepiederošu transportu, ko apliecina Ceļu satiksmes drošības direkcijas izziņa. Nav vērtēts arī /pers. B/ liecinātais, ka viņš ar fiziskajām personām sadarbojies „tīri tā uz sarunu pamata".

[3.5] Tiesa, atzīstot, ka pieteicējai pašai bijuši pietiekami resursi SIA „Optron" pasūtījuma izpildei, nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus par pieteicējas veicamajiem darbiem 2011.gada 4.ceturksnī, kas liecina, ka pieteicēja šajā periodā veica darbus vēl 20 citos objektos. Vērtējot šos pierādījumus, tiesa varēja nonākt pie secinājuma, ka pieteicējai bija nepieciešams piesaistīt apakšuzņēmēju.

[3.6] Tiesa nav vērtējusi pierādījumus – liecinieku liecināto, kā arī pieteicējas pārstāvja paskaidroto – par pieteicējas un SIA „Santremo" darbu sadali objektā. Tāpat arī nav vērtēts, kādus no uzņēmuma līgumā starp pieteicēju un SIA „Optron" minētajiem darbiem pieteicēja nodeva SIA „Santremo" un kā atšķiras attiecīgo darbu izcenojumi atbilstoši uzņēmuma līgumam un darbuzņēmēja līgumam, tādējādi nonākot pie neloģiskiem secinājumiem un nepamatoti pārmetot pieteicējai par darījuma ekonomiskā pamatojuma neizvērtēšanu.

[3.7] Apgabaltiesa nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi iespējamās pretrunas liecinieku liecībās, to būtiskumu. Tāpat arī attiecībā uz tiesas norādi par pretrunām liecinieka iepriekš sniegtajos paskaidrojumos un tiesā sniegtajā liecībā nav saprotams tiesas pamatojums, kur tieši ir saskatāmas pretrunas. Tiesa, norādot uz pretrunām, nav ņēmusi vērā citus apstākļus, par kuriem liecinājuši liecinieki, kas var ietekmēt liecinieku informētību par visiem faktiskajiem apstākļiem, proti, pieteicējas elektriķi darbus objektā sāka tikai tad, kad SIA „Santremo" darbus bija gandrīz pabeigusi, kādēļ būtu apšaubāma liecinieku informētība par SIA „Santremo" darbinieku skaitu.

Objektīvi novērtējot liecības, tiesa varēja nonākt pie secinājuma, ka liecinieku liecības attiecībā uz darbinieku skaitu nav savstarpēji pretrunīgas.

Pieteicēja visas lietas gaitā ir sniegusi argumentus, kāpēc /pers. B/ liecība daļā par SIA „Santremo" strīdus objektā nodarbināto skaitu vērtējama kritiski, tomēr spriedumā tas nav vērtēts.

[3.8] Tiesa, konstatējot, ka SIA „Santremo" veikto darbu pieņemšana notikusi vairākus mēnešus pēc pēdējā SIA „Santremo" vārdā apmaksātā rēķina, nav vērtējusi pieteicējas paskaidrojumus par darbu pieņemšanas laiku, no kuriem izrietēja, ka dažkārt pasūtītājs veic vairākkārtējas pārbaudes, līdz apstiprina gala pieņemšanas dokumentu, un šoreiz šis process aizņēma divarpus mēnešus.

[3.9] Tiesa nav apsvērusi Civillikuma 1405., 1473. un 2290.panta piemērošanu.

Tiesa kā vienu no darbuzņēmēja līguma neīstuma pazīmēm norāda, ka tas parakstīts divas dienas pēc tam, kad SIA „Santremo" izrakstījusi faktūrrēķinu, kad, apgabaltiesas ieskatā, darījums vēl juridiski nebija noslēgts. Šāds tiesas secinājums balstās uz pieņēmumu, ka darījums stājas spēkā tikai ar tā rakstveida noformējuma parakstīšanu, kas savukārt neatbilst Civillikuma 1405. un 1473.panta regulējumam.

No elektroniskā pasta sarakstes starp pieteicēju un SIA „Santremo" var secināt, ka vienošanās par darījumu panākta ātrāk nekā parakstīts līgums, ko spriedumā atzīst arī tiesa.

Tiesa, konstatējot, ka pieteicēja un SIA „Santremo" par darbuzņēmēja līguma nosacījumiem vienojušās vēl pirms tam, kad tika veikti grozījumi uzņēmuma līgumā, nav vērtējusi pieteicējas paskaidrojumus par šiem apstākļiem.

Nekonstatējot /pers. C/ formālu, rakstveida formā nostiprinātu saistību ar SIA „Santremo", tiesai, ņemot vērā lietā esošos pierādījumus, vajadzēja izvērtēt iespējamo /pers. C/ pilnvarojuma esību atbilstoši Civillikuma 2290.pantam, t.i., vai formāla darba tiesisko attiecību un rakstveida pilnvarojuma neesība izslēdz viņa darbošanos SIA „Santremo" vārdā.

[4] Paskaidrojumos par kasācijas sūdzību dienests lūdz atzīt kasācijas sūdzību par nepamatotu. Dienests norāda, ka tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru argumentu, tikai būtiskus vai izšķirošus argumentus. Tiesa ir vērtējusi ar lietu saistītos faktus un tos apliecinošos pierādījumus, kas ir būtiski lietas izlemšanā. Turklāt administratīvajās lietās darījumu spēkā esība netiek vērtēta no civiltiesiskā aspekta. Tāpat lietā nav pierādījumu, ka SIA „Santremo" būtu nelegāli nodarbinājusi darbiniekus, to apgalvo tikai pieteicēja. Turklāt minētais ir apšaubāms, jo neviena no paskaidrojumus sniegušajām personām nespēja nosaukt konkrētus to darbinieku vārdus un uzvārdus, kas no SIA „Santremo" veikušas darbus objektā.

Motīvu daļa

[5] Lietā ir strīds par to, vai darījuma dokumentos norādītā SIA „Santremo" ir sniegusi pieteicējai pakalpojumu apstākļos, kad darbi strīdus objektā ir izpildīti.

Šādā gadījumā ir svarīgi noskaidrot, kas rada šaubas par to, ka darījumu partneris ir sniedzis pakalpojumu. Ja tiek gūta pārliecība, ka konkrētā komercsabiedrība nevarēja sniegt pakalpojumu, tad ir jānoskaidro, vai pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka pakalpojumu nav sniedzis darījuma dokumentos norādītais darījuma partneris.

Apgabaltiesa darījuma starp pieteicēju un SIA „Santremo" īstumu apšaubījusi, gan pamatojoties uz pretrunīgajiem pieteicējas paskaidrojumiem un liecinieku liecībām, gan nesakritībām dokumentos, gan ņemot vērā apstākli, ka /pers. C/ nebija tiesiskas saites ar SIA „Santremo". Tāpat spriedumā konstatēts, ka SIA „Santremo" nebija materiāltehnisko un darbaspēka resursu, kas kopsakarā ar citiem lietā konstatētajiem apstākļiem rada šaubas par darījuma īstumu. Norādīts arī uz apstākli, ka SIA „Santremo" nebija reģistrēta Būvkomersantu reģistrā un ka pieteicējai un tās meitas uzņēmumam bija pietiekami daudz darbinieku, lai darbus objektā pieteicēja izpildītu pati.

Apgabaltiesa atzinusi, ka pieteicēja zināja, kādā darījumā tā iesaistās, ņemot vērā apstākli, ka, lai gan no liecinieku liecībām kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem izriet, ka SIA „Santremo" darbinieki ir paveikuši lielāko daļu darbu, tomēr samaksa par SIA „Santremo" veiktajiem darbiem ir vairāk nekā trīs reizes zemāka nekā SIA „Optron" maksā pieteicējai par tiem pašiem darbiem. Līdz ar to pieteicējai, ņemot vērā tās zināšanas, vajadzēja apzināties, ka šāda samaksa nevarētu būt ekonomiski pamatota. Tāpat tiesa apšaubījusi, ka SIA „Santremo" saimniecisko darbību vadījis /pers. C/, jo šāds secinājums nav izdarāms no liecinieku liecībām, turklāt viņam nebija šādu tiesību, jo nav konstatējama /pers. C/ saistība ar SIA „Santremo", kas neizriet arī no lietas materiāliem. Pieteicēja arī nav pārliecinājusies par /pers. C/ tiesībām pārstāvēt SIA „Santremo". Savukārt /pers. B/, kurš parakstījis darījuma dokumentus, nespēj sniegt konkrētus paskaidrojumus par darījuma apstākļiem un norisi. Liecinieki nav spējuši sniegt konkrētas un konsekventas liecības par strīdus objektā nodarbinātajām personām un to skaitu, tās arī nesakrīt ar dienestam sniegtajiem paskaidrojumiem par darbu veikšanu objektā. Pieteicēja par SIA „Santremo" ir uzzinājusi no pieteicējas meitas uzņēmuma bijušā darbinieka, kurš ir bijis arī SIA „Santremo" darbinieks.

Lai arī atsevišķi spriedumā identificētie apstākļi, iespējams, varētu norādīt uz darījuma neīstumu un pieteicējas apzinātu iesaistīšanos šādā darījumā, tomēr turpmāk minēto iemeslu dēļ Senāts atzīst, ka spriedumā ir virkne tādu trūkumu, kas varēja ietekmēt apgabaltiesas izdarītos secinājumus par konkrētiem lietas apstākļiem, gan arī to, kā tiesa ir lūkojusies uz lietas apstākļiem un darījumu norisi kopumā. Tāpat šie trūkumi nesniedz pārliecību, ka tiesa ir ņēmusi vērā visus apstākļus, gan novērtējot liecinieku liecības, gan citus pierādījumus. Lai izdarītu secinājumu par to, vai šie trūkumi ietekmē lietas rezultātu, būtu jāpārvērtē pierādījumi, kas, kā zināms, nav Senāta kompetencē, tādēļ spriedums ir atceļams un lieta nododama jaunai izskatīšanai.

[6] Apgabaltiesa apšaubījusi darījuma īstumu, kā arī norādījusi uz to, ka pieteicēja zināja, ka šis darījums nav īsts, jo /pers. C/ nebija tiesiskas saites ar SIA „Santremo" un pieteicēja nebija pārliecinājusies par /pers. C/ tiesībām pārstāvēt SIA „Santremo", turklāt pierādījumi liecina, ka /pers. C/ nav vadījis SIA „Santremo" saimniecisko darbību.

Šeit primāri ir jāatzīmē, ka lietā ir virkne dokumentu, piemēram, e-sarakste, objekta izpilddokumentācija, kur figurē tieši /pers. C/ kā SIA „Santremo" pārstāvja vārds. Arī liecībās un paskaidrojumos vairākkārtīgi izgaismojas fakts, ka /pers. C/ ir bijis tas, kurš faktiski darbojies SIA „Santremo" vārdā. Taču apgabaltiesa šos pierādījumus vispār nav vērtējusi. Turklāt apgabaltiesas secinājums, ka /pers. C/ nav vadījis SIA „Santremo" saimniecisko darbību, balstīts uz apgalvojumu, ka no liecinieku /pers. E/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. G/ liecībām tas neizriet, taču no sprieduma nav redzams šo liecību izvērtējums, kas tieši tiesai licis izdarīt šādu secinājumu. Jāatzīmē, ka pati apgabaltiesa spriedumā ir norādījusi uz /pers. E/ liecināto, ka darbus ir vadījis /pers. C/. Minētais un arī citas liecības, kurās tiek apgalvots, ka /pers. C/ bija tas, kurš reāli darbojās SIA „Santremo" vārdā, neļauj izdarīt viennozīmīgu secinājumu par /pers. C/ iesaisti uzņēmumā. Tiesai bija jānovērtē šīs liecības gan savstarpējā kopsakarā, gan kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, izdarot secinājumus par to ticamību un par to, kādiem pierādījumiem tiek dota priekšroka.

Līdz ar to apgabaltiesa secinājumu, ka /pers. C/ nav vadījis SIA „Santremo" saimniecisko darbību vai pārstāvējis to, balstīts nevis uz vispusīgi un pilnīgi pārbaudītiem pierādījumiem, bet gan selektīvi novērtētiem pierādījumiem. Šādos apstākļos tiesas secinājums ir pāragrs.

Attiecībā uz tiesas norādi, ka pieteicēja nav pārbaudījusi /pers. C/ saistību ar SIA „Santremo", Senāts atgādina, ka no tiesību normām neizriet pienākums pārbaudīt darījumu partneri pārstāvošās personas identitāti. Vispārīgi saprātīgi pasākumi liek preces saņēmējam ielūkoties valsts uzturētos reģistros, kuros ierakstītie dati sniedz attiecīgu informāciju par personu un kuriem ir publiska ticamība (*Senāta 2016.gada 30.marta spriedums lietā Nr. SKA-151/2016 (A420436712), 2014.gada 11.februāra spriedums lietā Nr. SKA-132/2014 (A42936709)*).

Tādēļ pienākumu noskaidrot darījuma partneri pārstāvošās personas tiesisko saiti ar darījumu partneri diktē nevis tiesību normas, bet gan darījuma norises apstākļi un pieteicējas darījumu prakse. Spriedumā nav vērtējuma tam, kāpēc pieteicējai būtu padziļināti jāinteresējas par /pers. C/ tiesisko saiti ar SIA „Santremo" un kāda ir šā fakta ietekme uz pieteicējas tiesībām atskaitīt priekšnodokli.

[7] Apgabaltiesa ir norādījusi, ka darbuzņēmuma līgums ir stājies spēkā divas dienas vēlāk (proti, tad, kad to ir parakstījusi otra līgumslēdzējpuse –

SIA „Santremo"), nekā SIA „Santremo" ir izrakstījusi faktūrrēķinu pieteicējai. Tāpat norādīts, ka SIA „Santremo" veikto darbu pieņemšana notikusi vairākus mēnešu pēc pēdējā SIA „Santremo" vārdā izrakstītā rēķina noformēšanas.

Apgabaltiesa uz šiem apstākļiem norādījusi kā uz nesakritībām pieteicējas iesniegtajos dokumentos. Tādējādi var secināt, ka apgabaltiesa saskata pretrunas šajos apstākļos attiecībā pret kādiem citiem apstākļiem. Tomēr apgabaltiesa nav norādījusi, ar kādiem apstākļiem pretrunā ir tiesas norādītais. Tāpat apgabaltiesa nav vērtējusi, kādu ietekmi tas atstāj uz secinājumu par darījuma īstumu, un vai šādi apstākļi var radīt šaubas par to. Turklāt jāatzīmē, ka pieteicēja par šiem apstākļiem ir sniegusi paskaidrojumus un argumentus, taču tiesas spriedumā tie nav aplūkoti, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 251.panta piekto daļu.

Apgabaltiesa arī norādījusi, ka būvdarbu kalendārajā grafikā, kas ir darbuzņēmēja līguma pielikums Nr. 1, ir ietverti gan veicamie darbi, gan arī materiālu piegāde, kas SIA „Santremo" būtu bijis jāveic vēl pirms līguma noslēgšanas, proti, laika periodā no 2011.gada 3. līdz 13.oktobrim. Tajā pašā laikā lietā, piemēram, ir dokumenti, kas liecina, ka faktiski materiālu sagāde notikusi novembrī, t.i., jau pēc līguma noslēgšanas. Tiesa nav vērtējusi šos pierādījumus, tādējādi nav skaidra apgabaltiesas norādītā apstākļa nozīme attiecībā uz darījuma īstumu.

Apgabaltiesa konstatējusi, ka pieteicēja un SIA „Santremo" par darbuzņēmēja līguma nosacījumiem vienojušās vēl pirms tam, kad veikti grozījumi uzņēmuma līgumā. Tomēr pieteicēja ir paskaidrojusi, ka laikā, kad tika parakstīts darbuzņēmuma līgums, uzņēmuma līguma grozījumu saskaņošana ar SIA „Optron" jau bijusi procesā, turklāt grafiks ietvēris arī tādus darbus, kas nav jāveic SIA „Santremo". Apgabaltiesa nav vērtējusi šos pieteicējas paskaidrojumus un to, vai šo paskaidrojumu gaismā šāda notikumu gaita bija iespējama.

[8] Apgabaltiesa norādījusi, ka SIA „Santremo" īpašumā vai valdījumā nebija ne materiāli tehnisko resursu, ne arī darbaspēka resursu, lai veiktu faktūrrēķinos norādītos darbus strīdus objektā. Tādējādi ir konstatējama pretruna ar pieteicējas pārstāvja paskaidroto, ka par nepieciešamo materiālu iegādi un darbaspēka organizēšanu bijusi atbildīga SIA „Santremo".

Pirmkārt, ir jānorāda uz Latvijas administratīvo tiesu, gan arī Eiropas Savienības Tiesas praksē jau vairākkārtīgi uzsvērto, ka darījuma partnera fiktīvais raksturs vai tā resursu trūkums vien nevar būt par pamatu secinājumam, kas novestu pie priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību ierobežošanas (*Senāta 2013.gada 7.maija sprieduma lietā Nr. SKA-14/2013 (A42559408) 9.punkts, Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Mahagében, C-80/11 un C-142/11, ECLI:EU:C:2012:373, 62.punkts*).

Tātad no fakta, ka dokumentos norādītajam darījumu partnerim nav resursu, vēl nevar izdarīt secinājumu, ka pieteicējai pakalpojums nav sniegts vismaz šā darījuma partnera aizsegā. Tādējādi tiesa nevar atsaukties uz šādu apstākli, lai konstatētu pretrunas ar pieteicējas norādi, kas liecina, ka SIA „Santremo" rīcībā tomēr bija līdzekļi pakalpojuma nodrošināšanai.

Otrkārt, apgabaltiesa pati ir konstatējusi, ka SIA „Santremo" ir saņēmusi avansa maksājumus materiālu iegādei. Tāpat liecinieku liecībās izskanēja, ka SIA „Santremo" izmantoja tai nepiederošu transportu. Līdz ar to šis apgabaltiesas apgalvojums bez pierādījumu izvērtēšanas savstarpējā kopsakarā ir pretrunīgs.

Apgabaltiesa atsaukusies uz apstākli, ka SIA „Santremo" līguma slēgšanas un darbu veikšanas laikā nebija reģistrēta Būvkomersantu reģistrā, un pieteicēja šim apstāklim nav pievērsusi uzmanību. Tajā pašā laikā apgabaltiesa šo apstākli nav novērtējusi kopsakarā ar strīdus objekta izpilddokumentācijā esošo SIA „Santremo" amatpersonas /pers. B/ būvprakses sertifikātu.

Savukārt tiesas secinājums, ka pieteicējai un tās meitas uzņēmumam bija pietiekami daudz darbinieku, lai darbus objektā pieteicēja izpildītu pati, ir balstīts uz nepilnīgiem pamatiem. Proti, lai secinātu, ka pieteicēja darbus varēja izpildīt saviem spēkiem, vispirms būtu jānoskaidro, cik daudz darbinieki vispār bija nepieciešami konkrētā darba apjoma izpildei. Otrkārt, jānoskaidro, vai pieteicējas rīcībā bija atbilstošas specialitātes darbinieki, kādi nepieciešami konkrēto darbu veikšanai. Treškārt, ir jāpārliecinās, vai pieteicējai vienlaikus nav arī citi pasūtījumi, kas padara neiespējamu pakalpojumu sniegšanu strīdus objektā ar saviem spēkiem. Apgabaltiesa šādiem apstākļiem nav pieskārusies. Šeit arī jāatzīmē, ka pieteicēja ir iesniegusi virkni dokumentu, kas, pieteicējas ieskatā, apliecina tās noslogotību citos objektos, tomēr apgabaltiesa tos vispār nav vērtējusi.

[9] Attiecībā par SIA „Santremo" nesamērīgi zemo atlīdzību par veiktajiem darbiem Senāts atzīst, ka apgabaltiesas vērtējums ir neskaidrs. Apgabaltiesa šī argumenta sakarā ir atsaukusies uz pieteicējas amatpersonas /pers. D/ un /pers. E/ liecībām, kā arī pieteicējas nodarbināto elektriķu liecībām. Kā tas atreferēts spriedumā, šie liecinieki liecinājuši, ka darbi objektā starp pieteicēju un SIA „Santremo" bijuši sadalīti, nosaucot arī šos darbus vārdā. Izvērtējot šīs liecības, tiesa secinājusi, ka lielāko daļu darbus paveikuši SIA „Santremo" darbinieki. Tomēr no sprieduma neizriet, no kā tiesa secinājusi, ka SIA „Santremo" ir izpildījusi lielāko darbu daļu. Turklāt, pat ja tā būtu lielākā darbu daļa, tad būtu nepieciešams noskaidrot šo darbu izcenojumus, kā to pamatoti norāda pieteicēja kasācijas sūdzībā.

[10] Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apgabaltiesa pierādījumus nav novērtējusi, pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, tāpat tiesa nav norādījusi, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu – par nepierādītu. Atsevišķi secinājumi ir izdarīti uz nepilnīgiem pierādījumiem, proti, uz pieņēmumu pamata. Tādējādi apgabaltiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo un trešo daļu, kā arī 247.panta otro daļu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, 348.panta pirmās daļas 2.punktu un 351.pantu, Senāts

nosprieda:

atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 24.marta spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai;
atmaksāt SIA „Lafivents" drošības naudu 71,14 *euro*.
Spriedums nav pārsūdzams.

Dz. Amerika V. Kakste V. Krūmiņa